

Упоритата Писанка-Облизанка.

Азъ ще ви разкажа приказчица, дълга, дълга,
— малко по-дълга отъ моето кутле.

Имало едно момиченце — викали го Фроска;
имало и една котка — викали я Писанка-Облизанка.

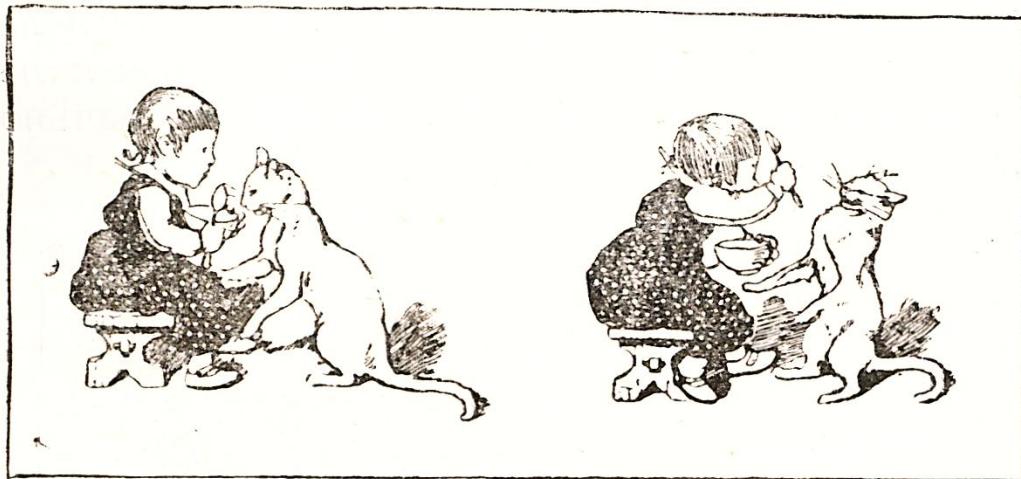
Сипали на Фроска млъкко. Млъкото било сладко, вкусно.

Подушила Писанка-Облизанка и хопъ! надъ паничката.

— Бъгай, Писане! дума Фроска — ще те бия!
това млъкко не е за тебе.

— Мъръ — мъръ! обажда се Писанка-Облизанка. — И на мене млъкко!

И не бъга. Тя била упорита.

Дигнала Фроска ржка съ лъжицата, за да прони Писанка-Облизанка. Разбира се, не искала да я удари, защото не е хубаво да се бие.—Вие знаете това.

Писанка-Облизанка се начумерила и дигнала глава. Пакъ не се махнала.

Тя била упорита.

Почнала Фроска да пие. Писанка пакъ надъ паничката. Йска млъкко, и туй то.

Тя била упорита.